

WIEBE, CARL PETER

**Predikan wid tilfälle af barnamörderskan
Pernilla Pehrs dotters executions-dag, den
19 december 1794; hållen i Lunds domkyrka,
af C.P. Wiebe. ... Lund, tryckt hos direct.
Christ. Fr. Berling. På desz**

Lund
1794

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

1794 WIEBE, C. P.

Teo
Pre
Delt
181
1700-1800

Predikan
vid tilfälle
af
Barnamörderkan
Pernilla Pehrs Dotters

Executions-Dag

den 19 December 1794;

hållen

i **Lunds Domkyrka,**

af

C. P. Wiebe.

vice Rector och Andre Stads-Comminister.

Imprimatur

JOH. J. HELLMAN

Fac. Th. h. t. Decanus.

? ~~Wie?~~ ?

Lund,

Tryckt hos Direct. Christ. Fr. Berling.

på des egen bekostnad.

J. J. N.

Text.

I Timoth. I: 15, 16.

Det är et fast ord, och i alla måtto wäl wärdt, at man det anammar, at Christus Iesus är kommen i werlden, til at frälsa syndare; ibland hwilka jag är den förnämligaste; men mig är waderfaren Barmhertighet, på det Iesus Christus skulle på mig förnämligast bewisa alla långmodighet, them til et efterdöme, som på honom tro skulle til et ewinnerligt Lif. — Voc. Hjelp mig Iesu detta lära 16.

Inledning.

Wid et tillfälle N. A. för en Christelig Sörsamling så ganska bekymlersamt och rörande som detta; då wi se den synderkan i Guds Tempel, som — innom några stunder, genom

nom en förtjent wäldsam död skall ställas för Guds Domstol, — — om någon Religions-Lärare lifligen känner hela swårigheten at tala ifrån detta heliga rum, så är det jag — stoft och mull. Och likwål blef detta min be- dröfliga lott! Herre, fördöli icke dit ansichte för mig och drag icke handen ifrån din tjenare! Jag släpper dig icke min Gud, med mindre du wälsignar mig, och beledsagar det ordet med lif och anda, som til tröst och frimodighet för denna synderska emot dödens hela fasa, skall, i anled- ning af uplästa heliga Text, kortteligen föreställa:

Det wälsignade ordet, at Christus
JESUS är kommen i werlden til
at frälssa syndare.

vi märke

- 1) At detta är et fast ord,
- 2) At det är i alla måtto wäl wärdt at man det anammar. Voc. JESUS är min wän den 26.

Afhandling.

1) Den ewiga Godheten, som skapat männi- skan efter sit Belåte, til et astryck af sina full- komligheter, fick ej länge fågna sig af hennes o- skuld. Eva tog af det förbudna trädets fruct, och

och åt, och gaf desliques sinom man, och han är.
 Sålunda är genom en människas elydnad synden
 kommen i werlden och för syndenes skull döden,
 emedan de alla syndat hafwa. Rom. 5: 12. Men
 Gud, som är Fader öfwer alt det Fader heter i
 himmelen och på jorden, säg oss ligga i vårt blod,
 och hans hjerta brast af förbarmande. Det dröjs
 de icke länge, förr än de, med blygd och för-
 erofflan kämpande första människor, fingo höra
 Detta Evangelium: Qwinnonens säd skal sönder-
 rampa ormsens hufwud. 1 Mos. 3. Detta
 hugneliga löfte om uprättelse och frälsning genom
 Messias, förnyades flere gånger. Åskillige offer
 blefwo förefrefne. Alt i den acke och mening,
 at, under löften och förebilder styrka Fädernas
 Tro på den Försonare, som wid en wis tid,
 skulle komma i werlden, för at upoffra sig sjelf
 til syndares frälsning. Då nu denna i Guds
 allwisa råd af ewighet bestånda tidepunct war
 fullbordad, sände Gud sin Son, född af en qwin-
 na gjord under lagen (Lagen underdåna) på det
 han skulle förtöfha dem, som under Lagen woro,
 och återwinna oss rättighet at kunna kallas Guds-
 barn. Förut hade man wäntat och hoppats på
 denna hjelp af Sion. Ps. 14: 7. Nu säg werl-
 den sin Frälsare. Et stort antal människor woro
 flere gånger åsyna witne til de härliga och tydes-
 liga underverk, hwarmed Jesus acktade nödige
 styrka sit Gudomliga sändande. De hörde hans
 oförlifneliga tal, hwilka likasom et skarpt swärd
 genouträngde människors hjertan och bragte de
 störste

förste Judendomens Lärare til en hären tystnad.
 Han utöfwade och hieß det han lärde med den
 ofstridiga fullkomlighet, at han kunde fråga sina
 håtskaste fiender: Swilken af eder straffar mig
 för synd? Hela hans wandel war en ledja af
 dygder och wälgerningar. Derigenom har han
 försonat wår odugd och olydnad, samt för wår swa-
 of kraft, at i förening med sig, kunna göra såda-
 na fruct, som bättringa tilhöörer: Christus är
 Lagsens ånde til råtesfärdighet hwarjom och
 enom som tror. Rom. 10. Och då han wid
 hela denna sin så heliga och wälgörande wandel,
 likwål af den största delen misåkandes, med otact
 belöntes, hatades, föractades och föröbligdes, så
 skred han ånteligen til det yttersta försöket, gick
 frivilligt sina fiender och sin förrådare til mötes,
 färdig, at, genom den nersligaste och smårtesfullaste
 död, gifwa sin redan ertedda människo-kärlek den
 yttersta wig, och således för himmel och jord
 bewisa, at han, — om någon rättighet gifwes —
 ett wår warmaste återkärlek åger den ojdinnförli-
 gaste rättighet. Han går nu — den ofsyldige —
 såsom et lamm, det stilla tiger för sin klippare.
 Han åklagas, förhöres, dömes, tager sit kors på
 sina skuldror, och nalkas Golgatha, för at dö för
 syndare. Deße söka at göra hans död ousågeli-
 gen bitter och skymfelig. Han tål alt misshandlan-
 de och beder för sina mördare, beder således ås-
 wnen för oss, (th det är wår ondskas stor, som
 Guds Son så sårar) beder: Fader förlåt dem
 det, ty de weta icke hwad de göra! Han

uytager til nåd en botfärdig röfware, som war
 förkåst wid hans sida, lämnar honom under döds-
 sens ångest denna tröst: Samuertliga säger jag
 dig, i dag skal du wara med mig i paradiset.
 Denne insomnar derpå helt förnögd och tillfreds-
 stäld. Endast den oskyldige Jesus känner dödens
 hela fasa och bitterhet. Och nu ropar han med
 hög röst icke min Fader, min Fader, utan min
 Gud, min Gud, hwi hafwer du öfvergifwit mig?
 Jesus har således på korset kânt sig öfvergif-
 wen af Gud. Detta hade icke kunnat hända,
 om icke Jesus af fri wilja och aldeles obegrie-
 pelig människofärlig hade åtaget sig, at, i hwar
 och en syndares ställe, bära Guds alwarligaste
 misshag til synden och sålunda berata den yttersta
 skärwen af det han icke röfwat hade. Men se-
 dan denne människowännen utan like en gång
 förklarar: Si jag kommer, i boken står skrifwit
 om mig: din wilje min Gud gör jag gerna; så
 kunne wi förstå desse orden: Gud har honom,
 som af ingen synd weste för of gjort til et synd-
 offer, på det wi skulle warda i honom den rätt-
 färdighet som för Gud gäller, den rättfärdighet,
 som wid vår bortgång ur werlden, kan, med en
 lefwande tro annamnad, endast öfna himmelen
 för of. Ty all vår egen rättfärdighet är såsom
 et orent och besläckadt kläde.

En Lära, M. U. af denna outfägeliga wigt
 och wedergweckelse för et, öfwer sina synder, bes-
 kyrrat samwete, borde tydeligen föreställas både
 i gamla och nya Testamentets skrifter. Detta
 har

har och sedt. Esaias säger i sin härliga 53 Cap:
om Messias: Sannerliga han bar vår krankhet
och lade uppå sig vår sweda. Han är sargad för
våra misgärningars skull, och slagen för våra
synders skull. Näpsten ligger uppå honom, på det
at wi skulle frid hafwa, och genom hans sår äre
wi helade. Med detta yttrande öfwerensstämmet
det nya Testamentet. Johannes Döparen vittna-
de om Christo. Si Guds Lam, som borttager
werldenes synder. Joh. 1: 29. Paulus betygar,
at i Christo hafwe wi förlösning genom hans
blod, nemliga syndernas förlåtelse. Eph. 1: 7.
Col. 1: 14. Det som gör at desse hugneliga
yttranden om Christo, kunna och böra antagas
af oss såsom gudomliga sanningar, är Jesu se-
getrika uppståndelse ifrån de döda. En wore Chris-
tus icke uppstånden, så wore vår predikan säfång,
så wore vår tro säfång, så wore wi ännu uti
våra synder, så wore och de förtappade, som i
förtrostan på Christum affomnade äro. Men nu
är Christus uppstånden ifrån de döda, och deref-
ror sedd af alla Aposilarna, ja, sedd af mera
än 500 bröder (til Christi lära omvända) på
en gång. Således är vår predikan och vår tro
icke säfång; således äro de icke förtappade som
i Christo affomnade äro; således wet jag at Min
Förtrofare lefwer, och det är et fast (et aldeles
säkert och ofwifeligt) ord, at Christus Jesus
är kommen i werlden til at frälssa syndare
ifrån alla synder, ifrån döden och djefwulens
wäld. Du dödd, hwar är nu din udd? Du helst
wete

wete hwar är din seger? Gudi ware tack, som
 of searen gifwit hafwer, genom vår Herras J̄su
 sum Christum. 1 Cor. 15: v. 55, 57.

2) Men detta ordet är ock i alla måtto
 wäl wärdt at man det anammar. Ty äfwen
 som J̄esus med sin förtjenst, sin Lära, sit exem-
 pel, sit lidande, sin död är den enda grunden
 för vår frälsning, har förwärfwat alla männi-
 skor nåd hos Gud, kraft til en helig wandel och
 hopp om himmelen; så är ock anammandet af
 denna J̄esu dyra förtjenst, det enda kända
 sätt hwarigenom wi kunne blifwa delagtige af
 den förlöfning, som i Christo fedd är. Båda
 delarne intyggar den Hel. Skrift med de tydeliga-
 ste ordalag. Det heter, at en annan grund kan
 ingen lägga, förutan den som redan är lagd,
 hwilken är J̄esus Kristus. 1 Cor. 3: 11; at
 uti ingen annan är salighet, ej heller är något
 annat namn under himmelen människa gifwit,
 uti hwilket de skola frälste warda. Act. 4: 12.
 I anledning häraf, försäkrar ock Guds heliga
 ord, at J̄esu anammande är, å wår sida, det
 enda medel för at warda salig. Christus beengar
 sjelf: Utan en blifwer född på nytt, kan han
 icke se Guds rike. Joh. 3: 3. Men hwad är
 det, at födas på nytt? Hwad annat M. A. än
 at, genom Guds andas nådewerkan få et ande-
 ligt lif och winna förening med Gud genom tron
 på Christum? Johannes, en älskad J̄esu Apo-
 stel, ger ock anledning at sålunda förklara denna
 wigtiga sak, då han säger i sin första Epistels 5
 Cap.

Cap. v. 1. Hvar och en som tror, at Jesus är Kristus, han är född af Gud, För at nu icke bedraga sig sjelf uti en fråga af så mycken betydhet för vårt ewiga wäl som denna: Tror jag at Jesus är Kristus? eller, (hvilket är det samma) antager jag honom såsom min Frälsare? är det nödigt, at närmare känna tron til den art, hwaraf hon utmärkes i den Heliga Skrift. Och emedan hon där förbindes med bättring såsom med något förutgående; Marci 1: 15. Så är tydeligt, at hon omöjeligen kan upkomma, med mindre wi förut känne våra synder, vårt både medfödda förders och det myckna onda wi begärt i tankar, begärelser ord och gerningar. Wi måste känna detta grundeligen, lifligen, såsom en tung och tryckande börda, samt bära en innerlig affky derföre. En huru skulle wi med något allvarre kunna längta efter delagtighet af nåden i Christo, utan at sålunda känna detta vårt elände? De helbregda behöfwa ju ingen läkare, utan de franke? Och Kristus betyggar sjelf, at han icke är kommen at kalla de (i sin egen tanke) råttfärdiga, utan syndare til bättring. Marci 2. At uprätta hos oss denna nödiga och hålsosamma syndakänsla, har Gud sjelf lofwat at sända oss sin ande, som skall straffa oss för synd, det will säga, öfwerbewisa oss i våra samveten, at wi äro syndare och otrogne. Där nu synden til sin känsla, uti et bofskärdigt och förkrosadt hjerta, öfwerflödar, där öfwerflödar och Guds nåd mycket mer. De offer som Gudi behaga, äro en bedröfs-

mad ande, et bedröfmadt och förkrofsadt hjerta
 warder du, o Gud, icke förakandes. Huru måns-
 ga bewis dertil hafwe wi icke uti Guds ord?
 David, Manasse, Synderstän och Perrus äro
 i alla tider märkwärda Exempel, som förklara
 Guds förbarmande hjerta emot bortfärdige synda-
 re. Detta Guds hjerta kan icke förändras. Och
 denna sanning är så oswifelig, at, om än det
 ämaste föreningsband, naturen nänsin känner,
 kunde lösas, — om än en Moder kunde öfwer-
 gifwa och förgåta sit barn, så at hon icke wärda-
 de sig om sin lifsfrucht, så will dock Herren al-
 drig förgåta dig, du, öfwer dina synder afswarli-
 gen bekymrade söl! Han will genom sin Ande
 gifwa dig frimodighet, at uplysta dit rädda öga,
 för at, stärkt af Evangelii Ejus, se uti Jesu
 Christo Guds Lamm, som borttager werldenes, och
 följakteligen äfwen dina synder. Han will skän-
 ka dig kraft, at med hela dit begär fly til Chri-
 stum, at, under känslan af all din omårdighet,
 omfatta hans förtjenst och tilägna dig den och
 honom self, såsom dit enda försvar, emot all
 samweters och satans anklagande. Häruti består
 Tron på Jesum, som tillika är den of kund-
 gjorda säkra ordning, hwaruti wi kunne blifwa
 benådade. Ty alla Propheterne bära den för of
 förståsta och upståndne Christo vittnesbörd, at
 hwar och en som tror på honom, han skall få
 syndernas förlåtelse genom hans namn. Actor. 10:
 43. Men där syndernas förlåtelse är, där är of
 frid med Gud, den friden, som öfwergår all för-
 stånd,

stånd, där är och lif och salighet. Nu medan vi äre rättfärdige wordne genom tron, hafwe vi frid med Gud, genom vår Herra Jesum Christum, och berömme oss af hoppet som vi hafwe til den härlighet Gud gifwa skall. Rom. 5. Hvilken vill nu åklaga dem som Gud hafwer utkorat? Gud är den som rättfärdigar. Hvilken är den som vill fördöma? Kristus är den, som lidit hafwer döden. Ja, han är ock den som upväkt är, den ock sitter på Guds höggra hand och manar godt för oss? Rom. 8. — Tröstfulla bekännelse! Paulus talar här, icke i sit, utan i alla trognas namn, icke såsom Apostel, utan såsom en stor, ja, den förnämligaste syndare, hvilken war barmhertighet wedersfaren, och, det som ännu mera är, just til den ändan barmhertighet wedersfaren, på det Jesus Kristus skulle på honom förnämligast bewisa alla långmodighet, dem til et efterdöme, som på honom tro skulle til et öwinnerligt lif.

Men, M. Å. huru wilje vi undfly, om vi denna salighet icke agte, hvilken, sedan hon i förtiden af Herranom Christo sjelf predikad är, nu har kommit intil oss? Ju större nåd, desto mer ansvar och strängare redogörelse. Omänniska, föragtar du så Guds tålmodis och långmodighets rikedom, icke förståndandes, at Guds mildhet läckar dig til bättring? Men efter denna din hårdhet och obotfärdiga hjerta, samkar du dig sjelf wrede til wredenes dag, då Guds rättwisa dom warder uppenbar, hvilken gifwa skall
hwar

hwar och en efter sina gerningar. Åh! i dag i dag, då wi höre Herrans röst, förhårdnad icke våra hjertan, utan låt oss allvarligen beräkna hwad vår frid tillhörer. Låt oss icke med otro och usfätelige synder sjelfwe uteslånga oss ifrån den salighet, som JESUS har förvärkwat och äfwen i sit ord tilljuder oss. En innehället af alla JESU predikningar war detta: Himmelriket är när, bättrer eder och tror Evangelio. Och i sanning M. A. hwad kan wäl wara wigtigare för en syndare än at tydeligen underrättas om Salighetens grund och Salighetens ordning? Detta har således, efter min Swebherdes stora efterdöme bordt wara mitt ögnamärke med detta ensaldiga tal, som förestått: det wälsignade ordet, at Christus JESUS är kommen i werlden til at frälssa syndares; såsom et fast och oswikeligt ord, såsom i alla måtto wäl wärdt at man det anammar.

Mätte detta ordet i sannerhet wara wälsignadt för dig, min K. Pernilla Pehrs Dotter, som af din nitiske Själsofvarare beredd, at å denna dag möta dit förrenta timeliga öde, aldrig får höra någon predikan mer. Den ånger du betygat öfwer dit ohnggeliga skuldregister, den tro på JESUM du med ouphörliga suckar bedt Herren werka i din själ, det begär, hwarmed du emottog mina wälmenta råd och föreställningar under de dagar, då mig ännu war tillätit och befalt at i
Dit

dit fångelse besöka dig, alt detta ger mit törda
 hjerta det tilltridsställande hopp, at Guds dyra
 nåd icke warit fåfång i dig. Prisa med mig den
 trofaste förbarnaren, som icke hafwer lust til nå-
 gon, (som du aldrig så stor) syndares död, utan
 will, at han omwänder sig och lefwer. Denna sin
 wilja och Faderliga affickt har Herren wunnit
 på din sjål, genom Evangelii ord, som är lif och
 anda, och skarpere än något tweåggadt swård.
 Du satt i mörker och dödsfens skugga. Men Her-
 ren sade genom sit wålsignade ord: warde Ljus,
 och det warde Ljus i din sjål. Du war bort-
 kommen ifrån Gud genom mycken synd och swår
 öfwerträdelse. Men Herren hafwer återhämtade
 dig ifrån dina wågars willa. Han har med för-
 barmande ögon ifrån sin Thron skådat ner til
 dig i dit fångelse, lårt dig, at rätt känna dig
 sjelf, samt nödwändigheten, wissheten, wårdet och
 trösten af JESU Christi återlösning. Han har,
 genom sin Anda gifwit dig frimodighet, at, un-
 der känsla af alt dit elände, trösteligen tråda fram
 til nådastolen JESUM Christum, för at winna
 barmhertighet och hjelp, den stund dig hjelp be-
 höfwes. Nåden i Christo är således nu, med
 alt skål, din enda berömmelse. Du håller dig
 icke annat meta, än JESUM Christum, och ho-
 nom forskåstan. Detsföre är dit hjerta lunge, din
 wilja undergifwen Guds och mänsklig Lag, och
 du erfärer wid alt det dystra, som denna din
 sista dag har med sig, at slätt ingen utan JE-
 SUS kär, i himlen och på jorden är, som glädja
 kan

Kan en syndig själ, i Christo är dig ewigt wäl.
 När du ser denna talrika folkvängd i Herrans
 Tempel, föreställer du dig, utan twiswel, den
 triumpherande församlingen i Guds himmel,
 som offrar lof åra och pris åt Guds Lamm som
 borttagit werldenes synder; och du gläder dig i
 hoppet, at snart få inståmma uti deras loffsån-
 ger. Ja, gläd dig, min k. Vernilla. Din glädje
 har fog. Din förlofning nålkas. Din kamp
 har snart en ända. Du har endast en fiende
 at öfwerwanna. Och segren skall genom Guds
 nåd blifwa lätt, när du betänker, at ehuru du
 genom dit brott förwårkat dit lekamliga lif,
 har likwäl Jesu förekommande nåd hindrat
 dig, at derigenom förwårka det ewiga. Ju wig-
 tigare himmelen är för dig, desto mer skall du
 kunna glömma jorden, desto wigtigare skall du
 kunna wörda åfwen den Gudomliga skickelse,
 at öfwerheten icke bår swårdet förgåfwes. Må-
 te din död blifwa det aldrasista kraf wåra rätt-
 wisa Lagar uttaga, för så ohyggeliga brott;
 jånkte det jag och dese närwarande Christne
 hoppas, at den blifwer för din, med Gud för-
 sonta själ, en ingång til det ewiga lifwet, för
 Jesu Christi förskyllan skull. Ty det är et fast
 ord och i alla måtto wäl wårdt at man det
 anammar, at Jesus Christus är kommen i
 werlden til at frälssa syndare, ibland hwilka du,
 under andans fattigdom med Apostelen bekän-
 ner: Jag är den förnåmligaste; men mig är
 wederfaren barmhertighet, på det Jesus Chri-
 stus

stus skulle på mig förnämligast bewisa alla
 långmodighet, them til et efterdöme som på ho-
 nom tro skulle til et erinnerligt lif. Lämna nu,
 i förtrostan på detta ordet, alla dina bekymmer
 i Jesu famn! Det barn, emot hwilket dit hjer-
 ta war nog gemyt, at förgåta sin första plickt,
 är — o hwilken tröst! — är i Herrans hand,
 och skall, i den ewighet, til hwilken du hastar,
 sjelf lycksaligt, hwarken kunna eller wela mis-
 unna dig at dela des frögd. Det barnet åter
 som du måste lämna qwar, och som (til någon
 rättwis wedergällning i tiden) det kostat så myc-
 ket mer på för dig at skiljas wid, som det ko-
 stade så litet på för dig at öfwergifwa dit ny-
 födda — — — trösta dig, förödmjukade Qwin-
 na! dit ännu lefwande barn skall icke wara öf-
 wergifwit af den Guden, som är alla omyn-
 igas Fader och försvarare. — Träd då min L.
 Pernilla, ledig ifrån desse bekymmer, trösteligen
 fram til Herrans Altare, til det Bordet, som
 Jesu kärlek har dukat för bortfärdige syndare.
 Din hulda Fråffare ger dig sjelf rättighet at
 nalkas sig. Kommer til mig, säger han, I alle,
 som arbeten och ären betungade, jag wil wede-
 qwecka eder, och hos mig skolen I finna ro för
 edra själar. Du är arbetande och betungad. Men
 Jesus skall taga din börda ifrån dig. Han skall
 genom försoningens ämbete rittala dig: War
 wid goda tröst, min Dotter, dina synder förlätas
 dig! Han skall styrka din swaga tro. Hans blod
 skall tala för dig bättre än Abels blod. Han
 skall

Skall gifwa dig nåd och kraft, at med försonligt
 hjerta och christlig undergifwenhet under Guds
 wilja förkunna Herrans död til des han kom-
 mer. Och du wet at han kommer snart, at din
 lefnad inuom så stunder skall hafwa en ända.
 O måtte du kunna möta det sista ögnablick af
 dit korta och mödosamma lif med denna hjertats
 och tronets bekännele.

Jesu blod min skuld afplanar,
 Jesus hafwer alt försonat,
 Jesus alt godt för mig manat,
 At jag warder nådigt skont.
 Jag och säkert tilflyckt får,
 Uti Jesu djupa får.
 Jesus hjälper uti nöden,
 Uti lifwet och i döden. Derföre,

Döden gör mig intet häpen,
 Andock han är sasetig;
 Ty han är af Christo dräpen,
 Och kan icke skada mig.
 Domen fruktat jag ej stort,
 Hast jag hafwer illa gjort:
 Ty den trösten jag ej glömmet,
 At min Broder Jesus dömmet. Amen.

www.books2ebooks.eu